

Dočkají se „klokani“ nového stadionu?

Ďolíček nedáme!

Už 90 let je fotbalový klub Bohemians spojený s jediným místem: legendárním stadionem řečeným Ďolíček. Tady Bohemka zažila spojenecké nálety na konci války, titul v 80. letech i nedávnou snahu developera hřiště zbourat. Nyní jedná s městem o rekonstrukci, díky níž by stadion mohl zůstat dominantou i po plánované stavební proměně Vršovic.

Adam Kotrbatý
adam.kotrbaty@hn.cz

Spodní část Vršovické ulice vůbec nevypadá, jako by patřila do centra jedné z populárních pražských čtvrtí. Spíše připomíná místo, kudy lidé často prochází, ale raději se na něm příliš dlouho nezdržují. Skrz železný plot mohou pozorovat leda tak opuštěný prostor bývalé tržnice a pár večerek. Na druhé straně chodníku zase mívá nevzhledné a málo udržované parkoviště, které jen koryto potoka Botič dělí od na první pohled opotřebovaného stadionu fotbalového klubu Bohemians. Atmosféra městské dopravní tepny se mění jen ve chvílích, kdy hrají zdejší „klokani“, na jejichž zápasy stále chodí tisíce fanoušků.

Za pár let by tomu mohlo být jinak. Dosluhující vedení Prahy nastartovalo kroky, které mají lokalitu od základu proměnit. Přibudou nejen místa určená pro volnočasové aktivity jako veřejná sportoviště nebo kavárny. Přistěhovat se sem mají noví lidé, kteří obsadí až 140 chystaných městských bytů postavených na místě nynějšího parkoviště. Nárok na ně budou mít především samozivitelky, senioři nebo lidé z profesí, které město pro svůj chod nezbytně potřebuje, třeba učitelé, strážníci nebo zdravotníci.

Ikonický stadion, jemuž nikdo v hlavním městě neřekne jinak než Ďolíček, má zůstat dominantou místa. Z oprýskaného stánku, který už nestačí ani relativně skromným parametrům první české ligy, by se ale mohl proměnit v moderní arénu, kde bude možné hrát i některé zápasy mládežnických fotbalových reprezentací. Rekonstrukce Ďolíčku by měla začít během roku 2024 a má vyjít na stovky milionů korun. Horní hranice zatím počítá s částkou 790 milionů.

„Nechci spekulovat, jak dlouho může Ďolíček sloužit ve stávajícím stavu, ale jeho provoz a údržba dnes stojí klub hodně peněz. Jsou to prostředky vynaložené v podstatě zbytečně, protože v souvislosti s rekonstrukcí budou dosud investované peníze znehodnocené. V rámci současných předpisů nás teď například čeká investice ve výši několika milionů do kamerového systému. Ten ale nemusí být s novou podobou stadionu v budoucnu kompatibilní a může to být další příklad zcela zmařené investice,“ přimlouvá se za co nejrychlejší postup Martin Kurka, předseda dozorčí rady klubu a šéf Družstva fanoušků Bohemians, které je jedním z akcionářů Bohemky. Kurka patří mezi lidi, kteří o plánované rekonstrukci vědí nejvíce. Připravuje podklady pro jednání s městem a zároveň klub reprezentuje na schůzkách s politiky. Byl i na posledním jednání pražské rady, která první srpnové pondělí odsouhlasila přípravu architektonické soutěže. Samotné hledání návrhu, podle něhož nový Ďolíček vznikne, by mělo podle náměstka primátora pro územní rozvoj Petra Hlaváčka (za STAN) začít krátce po Vánocích.

Legendu zrodil vršovický mecenáš

Přestavbou Ďolíčku se završí roky trvající anabáze, kdy klubu několikrát hrozilo stěhování. Změna hřiště pro Bohemians znamená jen přestěhování kanceláří a přelakování střídačky na jiném stadionu. Ďolíček je vedle klokana ve znaku a zeleno-bílých

dresů jedním z nejvýraznějších klubových symbolů. Bohemians tu hraje už 90 let. Poprvé se zde koplo do míče v roce 1932, kdy se klub na stadion přestěhoval z již nevyhovujícího hřiště v dnešní Kodaňské ulici. Původní „starý Ďolíček“ stál na místě, kde je dnes například budova ministerstva životního prostředí. O vybudování toho, jenž slouží dodnes, se postaral ředitel vršovické Občanské záložny, komerční rada Zdeněk Danner, jenž prosadil na svoji dobu vcelku ambiciózní projekt moderního stadionu pro 18 tisíc lidí, který také zafinancoval. I proto stavba dlouhé roky nesla Dannerovo jméno. Pro srovnání, současná kapacita je po řadě úprav zhruba třetinová.

Během těch devadesát let prošel Ďolíček několika rekonstrukcemi a opravami. V roce 1945 jej zasáhly spojenecké nálety, které si vyžádaly opravu ochozů. O deset let později se tu mohlo díky instalaci umělého osvětlení poprvé hrát po západu slunce. Asi nejvýraznější změnou pak bylo nahrazení staré dřevěné hlavní tribuny novou železo-betonovou, která tu stojí dodnes. Zažila také slavný rok 1983, kdy Bohemians vyhráli Československou ligu.

Ikvůli této historii fanoušci Bohemky nelibě nesou čas od času se opakující úvahy, že mít dva prvoligové fotbalové stadiony vzdálené jen dvě zastávky tramvají je pro Prahu zbytečný luxus. Ať „klokani“ hrají v moderní aréně, nedalekém Edenu patřícím Slavii. Na to skutečně došlo, naposledy mezi lety 2010 a 2012. Experiment provázela revolta fanoušků, kteří zápasy dokonce zcela bojkotovali.

Bohemce ale v uplynulé dekádě hrozilo i stěhování definitivní. V roce 2005 skončila v konkurzu, z něž vzešly hned tři kluby nárokové si značku a historii vršovického celku. Nakonec přežil jen ten, který z popela vykřesali díky svým sbírkám sami fanoušci. Dali mu podle roku vzniku původního klubu jméno Bohemians 1905. Jenže zatímco trofeje nebo značka obrozené Bohemce postupně připadly, stadion klub ve svém vlastnictví neměl. Pronajímá si jej od soukromého developera Bohemians Real, později Safety Real. A majitel měl s místem úplně jiné plány. Chtěl tu vybudovat obchodní dům, který by mu vynášel výrazně více než stadion. Ten podle svých slov musel dotovat. Nakonec z plánů ustoupil, roky se ale ještě dohadoval s městem o prodeji pozemku pod hřištěm. Původně jej chtěl vyměnit za zmíněné parkoviště. Před pěti lety ale město nakonec získalo Ďolíček za více než 121 milionů korun, aniž by přišlo o lukrativní parcely.

Právě zachování pozemků v držení města umožnilo Praze vytvořit současnou vizi kompletní proměny spodní části Vršovické třídy. „V plánu je zde i multifunkční sportovní hala u sportovního gymnázia v Přípotoční ulici. Revitalizací projde okolí Botiče, aby zde vznikla příjemná rekreační zóna,“ popisuje Hlaváček. Pozemky naproti Ďolíčku, na nichž by měla sportovní hala vzniknout, vlastní městská část. Na řadu zřejmě přijde až jako úplně poslední z trojice velkých staveb.

Naopak nejdále je s přípravou zmíněný bytový projekt, který má na starosti Pražská developperská společnost (PDS), organizace zřízená městem kvůli snazší výstavbě městských bytů. Na projekt už město v červnu vypsal architektonickou soutěž a tento týden vybralo pět návrhů. Vítěze by měla Praha oznámit na přelomu října a listopadu. Podle ředitele PDS Petra Urbánka by měl tento návrh nejen vyřešit bydlení, ale také navrhnout, jak vytvořit veřejný prostor s přesahem až ke korytu potoka. Ve spodních patrech domů by měly vzniknout maloobchodní prostory, které by město mohlo pronajímat a zajistit si tím vedle nájmů dodatečný finanční příjem.

Zatím není jisté, zda PDS bude mít na starosti i další dva projekty, proto jejich případnou podobu nechce vedení organizace komentovat. Základní obrysy prý musí určit politici. „Pokud vedení města Prahy pověří PDS také přípravou rozvoje sousedních pozemků v majetku města, tedy areálu fotbalového stadionu a sportovní haly v Přípotoční ulici, je PDS připravena tyto akce do projektové přípravy převzít,“ potvrzuje Urbánek.

Stadion útulný, ale s evropskými proporcemi

Jak bude nový Ďolíček vypadat, zatím není jasné. Současné vizualizace nebo náčrtky projektu neexistují. V minulosti už sice ateliéry zpracovávaly architektonické studie, které podobu budoucího stadionu navrhly, žádná z nich se ale neujala. Asi nejvíce známá je ta od architektů Arnošta Navrátila a Kamila Švaříčka z roku 2011. Ti plánovali hrací plochu ze všech stran obklopit tribunami a zastavět populární „náměstíčko,“ tedy prostor mezi vstupní branou a tribunami, kde se dnes srocují fanoušci a jsou zde stánky s občerstvením. Ty by mohly být, jak je tomu zvykem u jiných stadionů, například na vedlejších ulicích v okolí hřiště. Studie počítala s postupnou rekonstrukcí tak, aby klub mohl hrát zápasy ve Vršovicích i během ní. Narazila ale na předpisy. Hlavní tribuna nového stadionu by zasahovala nad potok Botič, což nedovoluje územní plán. Pokud by jej město chtělo změnit, celý projekt by to odložilo minimálně o dva až tři roky.

Jasně jsou tak zatím jen představy, které má sama Bohemka. „Fanoušci nepotřebují velkolepou arénu za miliardy. Mnohem

radši bychom útluný stánek s trochou staré dobré fotbalové atmosféry. Po technické stránce by měl stadion splňovat takové parametry, aby na něm bylo možné hrát i evropské pohárové zápasy. Tato kategorie vyžaduje kapacitu nejméně 8000 diváků. Nezbytností jsou parkovací místa pro autobusy týmů a přenosové vozy, což zabere plochu zhruba tisíc metrů čtverečních," vypočítává Kurka. Stadion by také měl přidat místa pro hosty z řad sponzorů a partnerů klubu. Zázemí pro ně dnes na stadionu takřka chybí. Například občerstvení dostanou pouze pod dřevěnou pergolou v koutě pod hlavní tribunou nedaleko vstupu do kabin. Jak klub sám uznává, není to příliš reprezentativní místo.

V praxi by tyto změny znamenaly například vybudování tribuny na straně u tramvajových kolejí, což by si vyžádalo posun severní tribuny na druhé straně stadionu asi o deset metrů dozadu směrem k nynějším tenisovým kurtům. Tamní pozemky ale patří místnímu Sokolu, takže o odkupu nebo případné dohodě na jejich využití musí město teprve jednat. Zároveň je třeba posunout i samu hrací plochu, aby na jižní straně mohla vyrůst nejen nová místa pro fanoušky, ale také zázemí pro komerční prostory jako obchody nebo restaurace. Ty v budoucnu mohou pomoci s financováním provozu stadionu.

Budoucnost je na politicích

Ve hře je ale stále více možností, jak k rekonstrukci přistoupit. Část vládnoucí pražské koalice by se spokojila s mnohem méně zásadními změnami a s opravou zchátralých částí. Této úspornější variantě je nakloněný například náměstek pro finance Pavel Vyhnaněk z Prahy sobě. „Jsem připravený ihned podpořit rekonstrukci stávajícího stadionu. Pokud má ale Praha rozjet přípravu de facto nového stadionu za mnoho set milionů korun, musíme nejdříve znát odpovědi na to, jak má vypadat finanční model spolupráce mezi městem a klubem,“ řekl Vyhnaněk HN. „Potřebujeme mít jistotu v tom, jak bude

①
② ③

Do Edenu nechceme! Namísto rekonstrukce chátrajícího stadionu (1) se uvažovalo, že by Bohemka mohla hrát na novém hřišti Slavie. Experiment se nepovedl, fanoušci zápasy bojkotovali. Studie možné podoby nového stadionu z roku 2011 narazila na územní plán (2). Klokana do znaku si klub dal na památku legendárního zájezdu do Austrálie roku 1927. Tehdy si také vybral nové jméno: Bohemians, Češi. **Foto: HN – Honza Mudra, vizualizace Arnošt Navrátil a Kamil Švaříček**

nový stadion fungovat a jak bude financovaný, aby šlo z pohledu města o udržitelnou investici.“

Že je třeba vyřešit, jak bude financovaný chod stadionu, připoštl i Hlaváček. Podle něj to však není důvod, aby se plánovaná rekonstrukce zdržovala. „Město nebude na financování stačit samo, je třeba investice etapizovat a hledat partnery. I na to ale potřebujeme mít připravený projekt a vědět, v jakých číslech se pohybujeme,“ dodává. Jasně je, že definitivně o budoucnosti Ďolíčku rozhodne až nová koalice vzešlá z voleb. Praha si nicméně už nyní nechala vypracovat finanční studii, která ukázala možnosti, jak stadion provozovat, aby nebyl ztrátový. Jednou z variant, s níž město pracuje, je, že by si klub musel připlatit na nájmu. Nyní platí zhruba 1,3 milionu korun ročně. Budoucí výše nájemného by závisela například na tom, zda by si klub od města pronajímal stadion jen na zápasy, nebo by jej chtěl nadále využívat i pro své kanceláře a další aktivity.

„Spoluúčasti se nebráníme. Už dnes platíme jedno z nejvyšších nájemných na českých městských prvoligových stadionech. Samozřejmě případná vyšší finanční spoluúčast musí dávat ekonomický smysl. Pronajímat si stadion jen na zápasy nechceme. Stadion slouží nejen A týmu, ale především dětem a mládeži,“ připomíná Kurka. Zklamalo ho, že město začalo soutěž zkraje července teprve připravovat, protože věřil, že po třech letech jednání už Bohemians budou novému domovu podstatně blíže. Také proto nyní začíná být skeptický, že Praha slibovaný termín zahájení rekonstrukce stihne. „Jen samotná soutěž trvá několik měsíců. Vítěz následně získá zakázku na vypracování projektové dokumentace, což je opět úkol přinejmenším na půl roku. Až pak může vlastník stadionu požádat o územní rozhodnutí a stavební povolení. A stavební úřady nerozhodují ze dne na den.“ Svůj čas si vyžádá i nutná dohoda se Sokolem. Rok 2024 tak podle Martina Kurky město může stihnout jen tehdy, pokud přestavba Ďolíčku získá jasnou politickou podporu. „A tolik štěstí nás zřejmě nepotká.“

Adam Kotrbatý

Žižkovské oči pro pláč

Fanoušci Viktorie Žižkov snili o zásadní přestavbě domácího stadionu. Plány podnikatele Martina Loudy ale zhatila neúspěšná jednání s městem.

Bohemians nejsou jediný český tým, který má trable se stadionem. V první lize působí dokonce dva kluby, které nemohou využívat vlastní hřiště. A v nedávné době si podobnou anabázi jako Bohemka procházel i další slavný pražský klub, dnes druholigová Viktoria Žižkov. Ta na čas dokonce musela vzít zavděk sportovním azylem na Proseku.

Naposledy se o přestavbě jejího domácího, ale nevyhovujícího stadionu mluvilo kolem roku 2020. Tehdy klub za 1,8 milionu korun koupil v dražbě developer Martin Louda. Ten zároveň spolu s rodinou Valových, zakladateli prodejce koupelen Siko, vlastnil i bývalé sídlo odborových svazů. V něm Louda a Valovi naplánovali výstavbu bytů. A velké plány měl podnikatel i se stadionem.

„Vše je naplánováno a připraveno tak, aby stadion splnil požadavky na nejvyšší soutěž, poskytl prvotřídní sportovní zázemí a zároveň pomohl s revitalizací Žižkova,“ řekl tehdy Louda HN. Stadion měl získat nový vzhled, modernizovat se měly prostory pro diváky i hráče, ti měli dostat nové kabiny, zbudováno mělo být pět vstupů, aby se lidé při příchodu na stadion nemuseli mačkat ve frontách. Občerstvení mělo být dostupné u každé tribuny, jak je to běžné ve velkých arénách.

Jenže projekt narazil u politiků. Klub totiž vlastnil Louda, ale stadion patřil Praze. Viktorka sice byla připravena rekonstrukci zhruba za 60 milionů zaplatit ze svého, podmínila to ale tím, že jí město hřiště odprodá. Jednání se vlekla. Politici měli obavy, že Louda po prodeji z rekonstrukce vycouvá a raději na místě postaví developerský projekt. „Potřebujeme záruku zachování fotbalu na Žižkově i v budoucnosti,“ komentoval to radní Vít Šimral (Piráti).

Nepomohlo ani Loudovo vysvětlování, že by se mu takový krok nevyplatil. Z přestavby tak nakonec sešlo. A nezdařil se ani odprodej klubu městu. Nakonec jej loni od Loudy koupili manažeři Viktorky, kteří se pak s městem dohodli na dlouhodobém pronájmu a klub na domácí stadion vrátili. Slibované zásadní přestavby se ale Viktorka nedočkala.

Hrajte jako o život Město podmínilo pronájem stadionu Viktorii Žižkov tím, že neklesne níže než do třetí ligy. **Foto: ČTK**